

เรื่องที่ ๑

นายกอดได้ทำสัญญาว่าจ้างนายดี (ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม) ให้ทำการก่อสร้างบ้านพักอาศัย จำนวน ๑ หลัง บริเวณเทศบาลนครพลูโต โดยมีนายหมอนผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมรับเป็นผู้ควบคุมงาน ต่อมานายกอดพบว่า การก่อสร้างอาคารดังกล่าวไม่เป็นไปตามแบบแปลนและเหล็กที่ใช้ในการก่อสร้างไม่มีคุณภาพ ซึ่งเทศบาลนครพลูโตได้มาตรวจสอบแล้วพบว่า การก่อสร้างไม่ตรงตามแผนผังบริเวณที่ขออนุญาต จึงได้มีคำสั่งให้ระงับการก่อสร้างและคำสั่งให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้าง คณะกรรมการจรรยาบรรณรับฟังได้ว่า นายหมอนรับเป็นวิศวกรผู้ออกแบบและควบคุมงานในการก่อสร้างบ้านพักอาศัยของนายกอด โดยนายหมอนยืนยันข้อเท็จจริงว่า ในสัญญาก่อสร้างแบบแปลนมีได้ระบุว่าจะต้องใช้เหล็กเสริมตามมาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) นายดีจึงใช้เหล็กเสริมที่มีขายทั่วไปตามท้องตลาด และได้นำไปทดสอบจากสถาบันที่เชื่อถือได้พบว่า เหล็กเสริมทุกเส้นเป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๖(๑)(ก)(ข) ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่เมื่อคณะกรรมการได้สวนพิจารณารายการประกอบแบบที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น แบบเลขที่ A0-02 รับฟังได้ว่า มีการกำหนดให้เหล็กเสริม ชนิด และขนาดข้อกำหนดอื่นๆ ให้ใช้ได้ตามที่วิศวกรกำหนดไว้ในรูปแบบทุกประการ คุณภาพของเหล็กต้องอยู่ในสภาพดี ไม่เคยใช้งานมาก่อนไม่มีรอยแตกร้าว สนิมขุม และไม่เปื้อนน้ำมัน เป็นเหล็กที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวในภายหลังหมอนได้ให้ถ้อยคำยอมรับต่อคณะกรรมการได้สวนว่า “...ตามรายการประกอบแบบที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น แบบเลขที่ A0-02 ได้มีการระบุคุณภาพของเหล็กต้องอยู่ในสภาพดี ไม่เคยใช้งานมาก่อน ไม่มีรอยแตกร้าว สนิมขุม และไม่เปื้อนน้ำมัน เป็นเหล็กที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แต่ในการก่อสร้างจริงใช้เหล็กที่ไม่ได้มีมาตรฐานอุตสาหกรรมรับรอง...” ประกอบกับปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายหมอนในฐานะผู้ควบคุมงานได้ควบคุมการก่อสร้างผิดไปจากแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต ตามบันทึกข้อความกองช่าง เทศบาล นครพลูโต เรื่อง รายงานการตรวจสอบการก่อสร้าง และคำสั่งให้ระงับการก่อสร้าง ดัดแปลง เคลื่อนย้ายอาคารตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือให้ระงับการรื้อถอนอาคาร ตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง (กรณีที่เกิดการผิดไปจากที่ได้รับอนุญาต) เลขที่ ๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๘

ด้วยเหตุดังกล่าว คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงมีความเห็นว่าการกระทำของนายหมอนในประเด็นนี้ เข้าข่ายเป็นการปฏิบัติงานที่ไม่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการอันเป็นความผิดตามข้อ ๓ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของนายหมอนโดยมีกำหนดระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

เรื่องที่ ๒

สภาวิศวกรได้รับหนังสือจากวิทยาลัยเทคนิคพลูโต กล่าวหานายหมอกผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับสามัญวิศวกร ว่าลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในงานที่ตนเองไม่ได้รับทำ ตรวจสอบ หรือควบคุมด้วยตนเอง สืบเนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของวิทยาลัยเทคนิคพลูโต ได้ทำการตรวจสอบการจัดทำเอกสารการทดสอบการบดอัดแน่นของชั้นดินถมและชั้นลูกรังบดอัดแน่นของโครงการปรับปรุงลำห้วยเนียง บริเวณเทศบาลนครพลูโต โดยมีนายหมอกเป็นผู้จัดทำพบว่า นายหมอกได้มอบหมายให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างก่อสร้างเป็นผู้ทำการทดสอบ แต่นายหมอกได้ลงลายมือชื่อในรายการทดสอบดังกล่าว

ประเด็นที่ ๑ คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามแบบก่อสร้างระบุการทดสอบการบดอัดแน่นชั้นดินถมโดยวิธี Standard Proctor และการทดสอบชั้นดินลูกรังบดอัดแน่นโดยวิธี Modified Proctor แต่ในรายงานผลการทดสอบของนายหมอก นายหมอกได้ทำการทดสอบการบดอัดแน่นชั้นดินถมและชั้นดินลูกรังบดอัดแน่นโดยวิธี Modified Proctor อันเป็นการทดสอบโดยไม่ตรงตามวิธีที่กำหนดไว้ในแบบ ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวนายหมอกได้ให้การยอมรับต่อคณะกรรมการได้สวนว่า “ในการทดสอบมีข้อผิดพลาดในส่วนของการกรอกข้อมูล และนายหมอกได้กรอกน้ำหนัก Mold เป็นแบบขนาด ๔ นิ้ว ตามความเป็นจริงต้องใช้น้ำหนัก Mold ๖ นิ้ว ประกอบกับผิดพลาดในส่วนของการทดสอบการบดอัดแน่นชั้นดินถม จึงส่งผลให้ความหนาแน่นแห่งสูงสุดในห้องปฏิบัติการสูงเกินกว่าความเป็นจริงจากความผิดพลาดดังกล่าว จึงเป็นเหตุให้มีคำสั่งจากผู้ว่าราชการจังหวัดให้ดำเนินการทดสอบซ้ำ” การกระทำของนายหมอกจึงเข้าข่ายเป็นการปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ อันเป็นความผิดตามข้อ ๓ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงเห็นสมควรลงโทษในประเด็นนี้

ประเด็นที่ ๒ คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้การที่นายหมอกได้นำนักศึกษาไปโครงการปรับปรุงลำห้วยเนียง บริเวณเทศบาลนครพลูโต เพื่อดำเนินการทดสอบการบดอัดแน่นชั้นวัสดุดินถมและชั้นลูกรัง แต่ไม่ได้อยู่เก็บตัวอย่างในภาคสนามจนแล้วเสร็จ เนื่องจากในขณะเดียวกันทางสถานศึกษาได้แจ้งให้นายหมอกกลับไปร่วมกับคณะกรรมการตรวจรับพัสดุที่วิทยาลัยเทคนิคพลูโต แต่นายหมอกก็ได้มอบหมายให้นักศึกษาและนายช่างผู้ควบคุมงานดูแลต่อ หลังจากตรวจรับพัสดุแล้วเสร็จนายหมอกก็กลับไปยังสถานที่ก่อสร้างอีกครั้ง แต่พบว่านักศึกษาและนายช่างผู้ควบคุมงานได้ทำการทดสอบความหนาแน่นในสนาม (Field Density Test) จำนวน ๔ หลุมเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้มีการเก็บตัวอย่างดินเพื่อไปทำการทดสอบการบดอัดดิน (Compaction Test) ก่อนหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหาไปถึง โดยนายหมอกได้นำดินกลับมาทดสอบในห้องปฏิบัติการด้วยตัวเอง โดยใช้การทดสอบการบดอัดดินเป็นแบบวิธี Modified Proctor โดยการทดสอบในห้องปฏิบัติการนายหมอกเป็นผู้กำกับดูแล ก่อนที่นายหมอกจะลงนามในเอกสารการทดสอบการบดอัดแน่น การกระทำของนายหมอกจึงไม่เป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยการลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในงานที่ตนเองไม่ได้รับทำ ตรวจสอบ หรือควบคุมด้วยตนเอง อันจะเป็นความผิดตามข้อ ๓ (๔) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงเห็นควรให้ยกข้อกล่าวหาในประเด็นนี้

คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นนายหมอกมีความผิดพลาดในการกรอกข้อมูล จึงทำให้รายงานผลการทดสอบมีความผิดพลาดเป็นผลให้ค่าความหนาแน่นของดินที่ได้จากการทดสอบสูงกว่าที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม นายหมอกก็ได้ทำการทดสอบครั้งที่ ๒ โดยปฏิบัติตามหลักปฏิบัติและวิชาการ ประกอบกับนายหมอกได้ให้การในชั้นได้สวนยอมรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นและปัจจุบันสภาพพื้นที่ที่ทำการทดสอบยังมีสภาพใช้งานได้ตามปกติ คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์นายหมอก ในความผิดตามข้อ ๓ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ยกข้อกล่าวหานายหมอกในความผิดตามข้อ ๓ (๔) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

หมายเหตุ ขอแก้ไขข้อความของสารสภาวิศวกร ปีที่ ๒๕๖๑ ฉบับที่ ๑ ประจำเดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๑ หน้า ๕ คดีจรรยาบรรณ เรื่องที่ ๑ ย่อหน้าที่ ๑ บรรทัดที่ ๑๙ และย่อหน้าที่ ๒ บรรทัดที่ ๔ จาก “นางสาวเมธพร” เป็น “นายวันพุธ” และขอแก้ไขในความผิดพลาดมา ณ โอกาสนี้